

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat

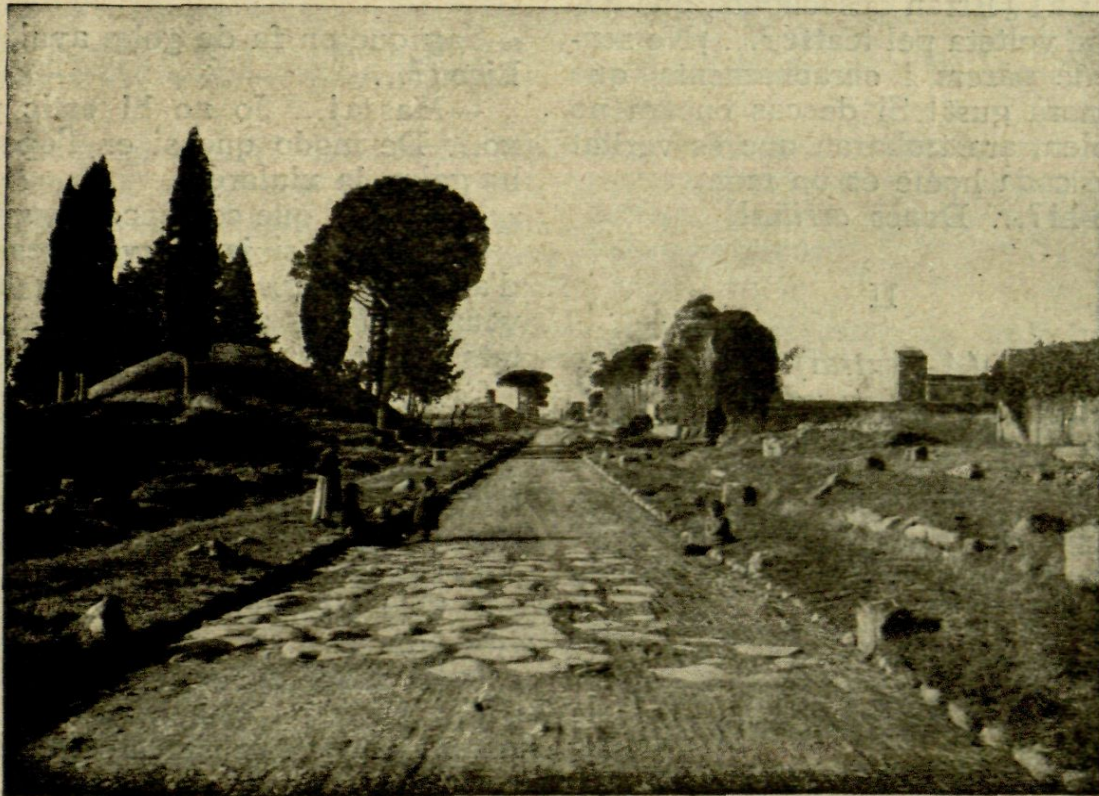
20 cms.

ANY IV. N.º 156

18 NOVEMBRE 1926

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

ROMA.—La Via Appia.

(Clixé E. N. I. T.)

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

2. - EL BORINOT.

Després de la inaugural del Liceu

CONVERSES

RETALLS D'"AFRICANA"

I

Parlem de l'"Africana"?

Ja està dit. Però, això sí, només ne direm quatre cosetes, perquè, si us ho havia de dir tot, per avui ja es podien consolar de menjar l'arròs covat.

Ara no es pensin que els vulgui dir res de la música ni dels cantants, perquè això sí que... pobre de mi!... vaig aprendre dos anys de solfa amb el senyor Ribes i amb prou feines sé endevinar un jeroglífic quan hi ha alguna nota.

Ca! Ca! ¿Estan desocupats, que darem una volteta pel teatre?... ¡Ne sentiran, de parers i enraonaments, que els donarà gust! Si de cas encara no ho sabien, ara trobaran que és veritat allò de cada home és un món.

Som-hi?... Doncs arriba!

II

(A l'entrar)

—Hola, Federico!... ¿A on vas, ximplet, amb americana?

—Què!... encara està ben decent...

—Fuig, home! ¡D'americanes ja no se n'ha de parlar més!... Ara tot han de ser africanes.

—¿De debò, se suprimeixen ara les americanes?...

—Està clar, home!...

—Jo que en tenia una de compromesa amb la Ramis gran per la reunió de diumenge.

* * *

—Vatualisto!... Tanmateix per aquí, D. Climent?...

—Jo ja se sap: les òperes i els exercicis del camp de la Bóta, no en deixo

mai cap... Vegi si tractant-se de *L'Africana*...

—¿Es a dir que ja li ha passat la por de què avui cremin el teatre?

—Jo li diré: la por hi és, però no me n'he sapigut estar. Sap lo què he fet?... Pago el silló i l'entrada a dos bomberos que, en cas d'incendi, els tinc compromesos perquè es cuidin exclusivament de mi.

—Ah, bé!... portant-se els bomberos ja és una altra cosa.

III

(A dintre)

—Sap que en fa de goig, avui, aquest Liceu?...

—Massa!... Jo no hi estic pel luxe... De modo que si en l'òpera n'hi ha gaire, la xiularé...

—Sembla que comencem puntuals...

—Té raó: si ja estaven vestits des d'abans d'ahir... En l'assaig ho vaig veure... Fora de les primeres parts, tots ja estaven a punt.

* * *

—Ai, senyoreta! ¡Que me'n recordaré del dia de l'"Africana"!... Pensar que l'hauré coneguda a vostè...

—Gràcies...

—Que n'és, d'hermosa!...

—Gràcies...

—Si vostè em volgués dir com se diu... Ni a on està, tampoc?... Bueno... Quan sortim ja la seguiré...

—Ai, no aniré pas a casa... Com s'acabarà tan tard, vaig a dormir a casa de la tia per mor de què a casa no s'hagin d'esperar.

* * *

—Vols dir, Joan, que és el barítono, aquest?...

—Mare de Déu! Que no el sents?...

—Doncs no és pas el mateix que sortia a cantar el *Profeta*... Prou que el coneixeria, perquè el vaig venir a veure dos vegades... Aquell no era tan moreno...

—Qué saps, tu, dona!...

—Prou que ho preguntaré a la senyora Rita, que té dues filles que avui surten en el barco.

* * *

—Home, dispensi'm: vostè que té el llibret ¿sap què hi vénen a fer aquests indius davant dels bisbes?...

—Sí, senyor: prou!... A la *cuenta*, pobre gent, van arribar d'Amèrica sense batejar ni rebre cap sagrament... i ara conto que els porten aquí a confirmar.

* * *

—Senyora Mariagneta... Qué tal!

—Ai, filla!... ja ho veu a on ens hem tingut de posar... Ditxosa vostè que està bé!

—Prou m'ha costat!... Miri's: a les dues ja havia rentat els plats i a les quatre ja ens pasejàvem amb en Narcís per davant de les voltes.

—Què me'n diu, d'això?

—Aí, filla!... que els bisbes m'han agradat molt!... Ja ha vist quines capes...

—Calli, dona!... si allò és tota una crosta d'or... Jo ja ho sabia, que eren tan hermoses!

—Ja es coneix, que figuren bisbes antics... No tingui por que els d'ara hi vagin, els pobres.

—Ja ho pot dir: llavors ho podien fer més... Com que encara no els havien pres els béns.

* * *

—Déu meu!... que són pesats amb aquests xiulets... No sé què si troben...

—Calla, dona... no et facis ridícula!... ¿Què hi entenem, nosaltres? Els que xiulen són els intelligents, que es

posen tots a dalt... ¿Te penses que tothom és com tu i com jo?...

* * *

—Mira quin barquet!... allí damunt de la taula... El veu, senyora Agneta?

—Ai, sí!... què mono!... ¿Què significa, Fabrés?

—Dona! Es el model del que té de sortir a l'altre acte.

—No, senyor, no... i perdoni. El de l'altre acte jo el vaig veure en el *Prado Catalàn*, quan el feien, i és molt més gros que aquest... Aquest barquet deu figurar que el rifen a favor del tenor que està pres.

* * *

—Sap que n'hi ha de gent, senyora Quica?...

—Ja ho pot dir, filla... No n'ha anat tanta a confessar aquesta quaresma.

—Miri'm... miri'm això, donya Poneta, en aquell palco. Misèria i companyia!... Sembla la marquesa del *cuerno*. Ves aquella bona dona... qui és per portar vestits escotats!... ¡Ara mateix que baixo a demanar-li les dos pesetes que em deu de la bugada de l'altra setmana!

* * *

—Quimeta ,això és molt bo!... és molt bo!...

—Bé, home; no facis extremituds...; recorda't que avui estem en palco...

—Això és molt bo!... Si ho sé me'n vaig al quint pis...

—Tanoca! Allí que ningú et veu.

—Noia!... jo em trec els guants per aplaudir!

—Pobre de tu!... Torna demà si vols entusiasmar-te.

—Si ho sé porto flors!... Escolta: ¿et vols treure les del monyo i les tiraré al mestre?...

—Ara hi corro... Tant que m'ha costat de ferme-les-hi aguantar...

—Noia, jo me'n vaig a dalt...

—Al menos busca an en Carlets perquè em vinga a fer companyia.

* * *

4. - EL BORINOT.

—Ja ha vist el barco?...

—Home! Hi he trobat una cosa... així... un poc sinònima... vull dir que no és prou natural...

—Ah, sí!... que no n'hi ha més que mig?...

—No, no... això encara... Però no hi surt cap que figuri que es mareja... i això és impossible... En un barco sempre s'hi mareja algú...

—Bé, això és falta d'assaig... ja veurà el segon dia.

* * *

—Home, vostè que hi està... ¿El pla de la Boqueria, sap quants pams té d'amplària?

—No, senyor: no m'hi he fixat...

—Es que em convé saber-ho, perquè he fet una aposta amb un senyor del costat que deia que el barco d'aquest acte era tan gran com el Pla de la Boqueria... Un dinar penso guanyar...

* * *

—Què li sembla, això?

—Home, el barco m'ha agradat molt..., però ¿ja és prou natural, això de sortir negres en aquell temps?

—Home...

—Es que joestic que llavonses encara no se'n coneixien, i que de cas tot just... tot just en començava a sortir algun...

* * *

—¿Ara diu que passa a la India, això?

—Sí, senyora... Aquests arbres se crien per allà... Tots aquests són indis.

—Ditxosos ells!

—Per què?

—Perquè deuen menjar el gall barato.

* * *

—En nom de Déu!... Quanta generació!... Sembla que han deixat anar l'hospici indi!

—Miri, quants boleros!...

—Ai! També hi ha boleros, a la In-

dia?... ¡Jo que em pensava que en aquella terra s'estava tan feliç!...

* * *

—Cristina, ja deu començar a ser tard...

—Ai, que ets neguitós!... ¿Farà el favor de dir-me quina hora és?...

—Anem!... Tres quarts d'una... ¿Ja ho saps ara?... A veure si em deixaràs estar en pau.

—Tres quarts d'una ja!... Ves, tot justament avui que ens ha tocat la llàntia de l'escaleta... ¡No se'n deu haver fet malbé poc ni gaire d'oli!...

* * *

—Noia, d'aquí en sortirem que ja serà clar...

—Per això he encarregat a la minyona que ens tingués el xacolata desfet per quan hi arribem... Oh, i que m'has de fer pensar a pendre els llonguets en el forn, que li he dit que nosaltres, tot passant, els pendriem al tornar a casa.

* * *

—Sembla que això va llarg per ara...

—Prou que ho veig... Ja em sembla que no seré a temps per atrapar el primer tren.

* * *

—Ara vegi si n'hi ha d'estranyeses, D. Roc. Veu aquell arbre d'allí al mig?

—Si no em fa el favor dels *gemelos*... Ara!... Caram!... ¿Sap que de la soca en sortiria una bona calaixera?

—Doncs diu que tots els que s'hi posen a sota es moren...

—Anem, home!...

—Tingui: li porto el *Brusi* d'ahir la tarda que ho explica tot...

—Però com dimontri!... Doncs jo no sé les autoritats d'aquell país com ho permeten... Al menos jo hi faria posar un lletrero que els avisés que no s'hi acostessin.

—Ja diu que ho van provar, però

Projecte de Font,
de l'escultor Enric Casanovas.

6. - EL BORINOT.

encara moria més gent perquè tothom s'hi acostava per llegir-ho.

* * *

—Què em diu d'aquest solo, *compadre*?

—Estava pensant... ¿aquell és l'arbre que s'hi moren?...

—Vaya, el *manzanillo*. Miri: aquí ho diu.

—Doncs, ¿sap que un apocetari que es plantés al costat d'aquest arbre en poc temps s'hi faria ric?

* * *

—Ajà... miri's... el *manzanillo*.

—Veli aquí una cosa que el llibret no la porta.

* * *

—Miri's, senyor Verdós: vegi, si a aquesta gent els succeís alguna desgràcia, si s'ho tindrien ben merescut.

—Vol dir?...

—Home, tingui... Vegi amb això que corre de si volen cremar el teatre, de si no es farà l'òpera... permetre tanta gent disfressada a les taules. Vegi: si algun d'aquests n'ha fet alguna, després que s'ha tret el vestit d'indio i s'ha rentat la cara, qui el coneix...

—Oh!... que es pensa que són qual-sevols... Tots els que surten de comparsa són gent fiada... A mi m'han dit que tots són municipals i guardes urbanos.

IV

(Tot sortint)

—Qué li sembla això, D. Joaquim?

—Ca, ca, ca!... Que em donguin Rossini i *Semiramide*... No estic per aquesta escola de fer òperes... Que valga'm el *libreto*; si no, no n'haguera entès res... Jo ja li dic: si no fos pel barco i les decoracions, no tornava.

* * *

—Hola, senyor Vintrons!... ¿A on va tan de pressa?... Vingui, home, que parlarem de l'òpera...

—Deixi'm estar, que vaig de pressa... Figuri's que la dona empenyada en què no volia que vingués...

—I això?...

—Per això de si hi calarien foc... M'ha fet anar tot el dia a la torre, que am prou feines he sigut a temps al choro dels bisbes... Després he tingut d'anar a sopar a les deu, que he perdut tot el tercer acte... Ficarme al llit amb ella i fer l'adormit fins que ella ha agafat el son... Deixime'n anar, que, si es despertés, pobre de mi!...

* * *

—Vaja: que, acabant-se en aquesta hora, en cada entrada hi hauria d'anar un sereno que m'acompanyés al sortir.

V

Ve'ls-hi aquí!

JOSEP SERRA

(D'"Un troç de paper".—Tot i els seus 65 anys, no es pot negar que aquest escrit és d'actualitat).

Del balconet estant

Els Jocs Florals. Els antics, i els moderns també, posaven en contrast l'existència de l'home, reduïda a una sola vegada, amb la de les estacions, que tenen molts tombs, que passen i tornen a venir, amb el sol i la lluna i els estels que surten, cada dia, es ponen i tornen a sortir.

Els moderns podem afegir a aquests clàssics termes de contrast un altre de no menys segur i cert, volem dir els Jocs Florals.

Poden haver-hi guerres a la Xina, terratrèmols i ciclons a Yocohama o a Cuba, poden haver-hi revoltes i trabucaments de coses, d'imperis i governs, moltes coses poden fallar, no fallen mai els Jocs Florals. Passen un any

i tornen, tornen l'altre any indefectiblement.

Amb aquella bona fe.

* * *

Post scriptum. La setmana passada esmentàvem la legió dels Carles que formen dins la república de les nostres personalitats, sobretot de les literàries o dels lletraferits. Volíem entendre que no eren pas els "únics"; car havíem de suposar que un oblit era molt fàcil.

Com de fet.

Era el periòdic èxit, que ja ens adonàvem, a l'acte que algun Carles se'ns havia "esmunyit". Per exemple: Carles Fages de Climent, Carles Pi i Sunyer. Cuitem, doncs, a posar-los en llista.

Encara és possible que d'altres restin sense consignar. No és per malvolença. Això no vol dir que poséssim en igual tracte tots els qui, més o menys lletraferits, es diuen Carles. Perquè alguns d'aquests, en veritat, potser no són tals Carles.

Potser no passen de Carlets.

I, paraula de cavaller, no ens referim ara a ningú, ni pensem en cap.

* * *

Les crítiques

EL DISTRICTE V

L'estrena de "La dona verge" aquesta obra que arriba a les 50 representacions, en un teatre del Paral·lel, sense posseir cap valor literari, que és pobríssima, i que no té res de més que la mediocritat inferior de tot el teatre "Amichatis i C.^a", ha posat de nou en viva actualitat, el districte cinquè com a valor literari: entre altres, Josep Maria Planas, a l'estimat confrare "El Pla de Bages" ha dit coses que ens semblen d'una justesa admirable, i que remarquem tot el que ens és possible.

Quina finalitat té tota l'escola "realista" que es predica a Catalunya? Una finalitat redemptora, us diran. "Nosaltres prediquem l'amor a tots els desgraciats, i d'aquests, el símbol vivent és el districte V". La missió redemptora és una cosa que no ha d'oblidar mai l'escriptor, i estaria molt bé que el teatre "realista" fós menat en aquest sentit. Però desgraciadament no és així. El suposat *realisme* no és altra cosa, que l'explotació de la misèria, de l'immoralitat, i de la desgràcia; és l'explotació del públic sensible, senzill, amb tots els sentiments falsos, i decadents, amb una literatura inferior, que ni a mediocre arriba, quan menys fins ara.

I de tot això, se'n demana una "escola literària"; es demana que se'n faci una bandera i fins es parla de la moral del districte V, com si realment el districte V, fos el barri únicament, de tots els indesitjables, de Barcelona.

Es evident que un escriptor sà, en pot treure molts de partits, veritablement redemptors, escollint els elements "pintorescs" del districte, saltant tots els inconvenients i tots els aventatges, però això és molt diferent i precisament en desacord amb el que es predica.

Per això ens fa pena veure amb la despreocupació que certs autors prenen el material sota el títol de *realistes* i defensen tan llastimosament una cosa indefensable. L'única veritat és que sota aquesta "etiqueta redemptora" s'hi amaga la migrada valor intel·lectual, i que es juga vergonyosament amb els mots, tan cars de "valentia", "força", etc., etc.

Com molt bé diu el senyor Planas, es pot dir que "en el districte V hi viuen persones infinitament honorables, i que no s'hi val a confondre-les amb tot aquest aigua barreig de vici i de misèria. D'acord. Però volem dir

(Segueix a la plana 10)

«Modury», capitost de Tabadian.

Fotografies originals del llibre «Caceres»

Clavat a l'herba.

Tropical», de Nicolau M.ª Rubió i Tuduri.

10. - EL BORINOT.

que són aquests ciutadans els que donen caràcter a la barriada, els que han creat la seva llegenda? Em sembla que no. Si fos possible fer-los desaparèixer automàticament del districte V, m'atreviria a creure que ningú els trobaria a faltar i que els especialitzats en aquesta literatura no modificarien pas per això les seves idees redemptores".

Aquesta em sembla l'única i gran veritat, d'aquest motiu literari del districte V, que ara es promou.

JULIÀ GUAL.

(De Diari de Mataró", 11 novembre 1926).

El català, mare de les llengües

TURC

Si és tova costa cales.
Dins del cove hi ha cargolets molt cars.

RUS

Un ruc xic dels de Garraf s'ha fet un tip de garrofes.
La garrofa de xarop s'ha eixafat amb el trepig.
Aquesta escarxofa fa tuf d'aigua naf.

POLAC

No s'engresqui i no m'ho esquinci.
Vingui aquí a jugà a la brisca.
Si té basca que es busqui qui el refresqui.
No es trenqui la closca quan rellisqui.

INDI ASIATIC

No tinga por, l'enciam ja està amanit.
Estic pensant de quan ençà s'han esquinçat els cinc cents sacs.

XINÈS

Com tinc tanta sang a les cinc tinc son.

En quin tintê té tinta Anton?

INDI AZTECA

Està feta l'escala? Guaiti-la; porti-la, cuiti!

Quan en Quico xiula, la Tecla xiscla.

El vailet del butxí, cala piula. Esbotza-li el caixal xic, a la mula.

ARRELS DELS DIALECTES D'AFRICA

Uni dori, teri, quateri, mata lo veri viri, viron.

Pluo plou, caragol.

A pi xic escala no cal, si cal du-l'hi.

Fum, fum, xemaneia amunt.

Setze jutges mengen fetge d'un penjat.

Violet Sant Pere violet Sant Pau.
Escarabat, bum bum, posa-hi oli.

Pim pam, cunillam de la terra de l'aram.

Nyigo nyigo, nyigo, calces de paper.

Kikiriki, on vas, on vas? Kikiriki a la vora del mar.

Un plat blau pla ple de pebre negre està.

Recatatxec, mare tinc fred.

Buf bufarull, tinc una brossa a l'ull i no l'hi vull.

Una polla xica pica pallarica, cama curta i bacarica, ettc., etc.

GALLEC

Ai, nyinyo del meu carinyo, mira que els morros t'espinyo.

BASC

Arri, bagarra, no me la carreguis.
M'has arrenecat la cua de la grua.

TECNICISMES MEDICALS

Quan l'es bronquis no t'irritis ni t'eixitis. Si molt raja quan lo tastis, cerebro que no t'enfitis.

EL CANT DE GARIBALDI

*

Ja oneja la bandera que a la batalla ens crida.
 Veniu, i per jornades les glòries cantarem,
 que no és per reis ni prínceps que exposarem la vida...
 Croats som de la pàtria. Per ella combatem.

L'albada de la pàtria ja l'horitzon aclara,
 d'independència i glòria el Sol ja s'és alçat;
 del fondo de sa tomba lo màrtir de Novara (1)
 saluda tos exèrcits, o santa llibertat.

L'opressor muira! Ferro, desperta't!
 Salut, o màrtir! Salut, o Sol!
 La causa és justa, pobles d'Itàlia,
 la guerra és santa, que Déu ho vol!

Partim, anem, marxem!
 Foc i extermini!... Quan falti ferro
 amb or i plata bales farem.

Trompetes de la pàtria sonau el combat ja.
 Trra, ta, ta, ta, ta!

El foc de l'amor patri ja el nostre cor encén.
 Passem el camp austríac, passem-lo a foc i a sang!
 Campanes de les viles, toqueu a sometent!
 Ninc, nanc, ninc nanc, ninc nanc!

*

Hòmens del Nord un dia, de l'huracà en les ales,
 vingueren sobre Itàlia com un esbart de llops:
 partint-se ses despulles, robaren-li ses gales,
 fent tremolar la terra sos famolencs udols.

Hurrà, fills de Sardenya! Presenciarem l'enterro
 dels opressors d'Itàlia. Lo dret és nostre escut.
 Avui amb sang d'austríacs batejarem el ferro.
 La pàtria de nosaltres espera la salut.

La Itàlia ens crida per deslliurar-la:
 salvem-la promte, soldats de Déu:
 com dels exèrcits de passats segles,
 nostra bandera n'és una creu.

Partim, anem, marxem!
 Croada santa, Déu ens envia:
 Milan és nostra Jerusalem.

Trompetes de la pàtria sonau el combat ja.
 Trra, ta, ta, ta, ta!

El foc de l'amor patri ja el nostre cor encén.
 Passem el camp austríac, passem-lo a foc i a sang!
 Campanes de les viles, toqueu a sometent!
 Ninc, nanc, ninc nanc, ninc nanc!

12. - EL BORINOT.

*

En mig dels tèrbols núvols de pols i de fumera
que los espais endolen, efluvis del combat,
Veureu com hi dibuixa, radiant i falaguera,
sa imatge venerada la santa llibertat.

Guerra als tirans que es gosen dels braus en l'agonia,
que de Sant Marc en tindre encadenat lo lleó,
mercat d'esclaus ne feren un jorn de Lombardia,
pel llot arrossegant-hi a trossos son penó!

Butxí és d'Itàlia l'Austria superba.
La pàtria plora. Què espereu, doncs?
Davant nosaltres hi ha llops famèlics,
detràs nosaltres verges en plors.

Partim, anem, marxem!
Sobre hecatombes fetes d'austriacs
nostra bandera desplegem.

Trompetes de la pàtria sonau el combat ja.
Trra, ta, ta, ta, ta!

El foc de l'amor patri ja el nostre cor encén.
Passem el camp austriac, passem-lo a foc i a sang!
Ninc, nanc, ninc nanc, ninc nanc!

*

Ja del ferro les bodes anuncien les trompetes.
Son llit nupcial les planes estenen pel combat.
Hurrà, fills de Sardenya! Deixeu vostres ninetes,
que sols és la batalla la núvia del soldat.

De nostres santes glòries ells entelar voldrien
les pàgines hermoses amb son impur alè.
Del regne de Sardenya sa mina ne farien,
pus que ja ens ho demostren, de robos i saqueigs.

Ja que no tenen misericòrdia
fem que d'ells corri sang a bassals.
Que en vinguin plenes viles i planes
per abeurar-hi nostres cavalls.

Fills de Sardenya, hurrà!
Sabres en mà!

Trompetes de la pàtria sonau el combat ja.
Trra, ta, ta, ta, ta!

El foc de l'amor patri ja el nostre cor encén.
Passem el camp austriac, passem-lo a foc i a sang!
Campanes de les viles, toqueu a sometent!
Ninc, nanc, ninc nanc, ninc nanc!

VÍCTOR BALAGUER.

Curiosa poesia feta l'any 1859. Com veieu, no li ve d'un pam, a Víctor Balaguer, posat a fer versos. Aquesta poesia, la va escriure a Sabadell, tal dia com el 22 de maig.

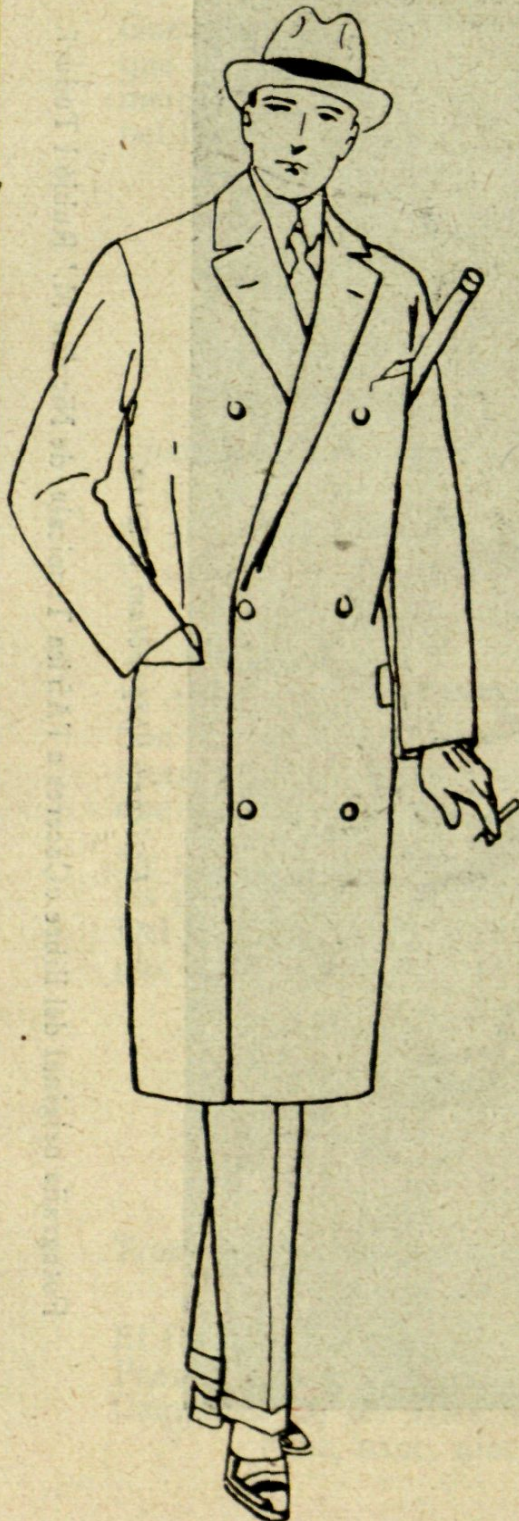
Estirant l'hipopòtam a terra.

Fotografia original del llibre «Caceres a l'Àfrica Tropical», de Nicolau M.ª Rubió i Tudurí.

LIQUIDACIÓ de totes les existències de la CASA BASTIDA

18, PASSEIG DE GRÀCIA, 18

Gran Basar de Sastreria, sistema Nordamericà

Nostra contínua prosperitat ens ha permès fer una Gran Reforma de la que neix una nova i més potent Casa Bastida i que per donar lloc a una Transformació total, necessitem liquidar completament nostres existències a qualsevol preu

Comprant els seus Vestits, Abrics, Camises, Corbates, Mitjons, Mocadors, Sabates i Capells, per cada 25 ptes., comprarà com per valor de 25 duros en altra part.

Secció de Sastreria, confeccionada i a la mida

Es confeccionen tota classe de Peces: de Carrer, d'Abric, d'Etiqueta i d'Esport
Elegants vestits, gust de gran xic i tall anglès, des de 50 ptes., amb figurins Dernier Cri i Sistema Ràpid, en quatre hores.

10.000	Vestits confeccs. panyo, des de 20	Ptes.
10.000	Pantalons	" " 5 "
10.000	Abrics Alta Novetat....	" " 25 "
10.000	Talls de vestit	" " 10 "
10.000	Impermeables	" " 25 "
10.000	Americanes Punt	" " 25 "
10.000	Pantalons Oxford	" " 10 "
10.000	Americ. Tutan-kamen.	" " 25 "
10.000	Trinxeres	" " 50 "
10.000	Batins	" " 25 "
10.000	Pijames tall Sastre	" " 5 "
10.000	Guardapols	des de 5'95 "
10.000	Gorres	" " 0'95 "
10.000	Capells	" " 5'95 "
10.000	Sueters	" " 7'95 "

En diferents Seccions

Camises	des de 3'95	Ptes.
Calçotets	" " 1'95	"
Guants	" " 0'95	"
Tirants	" " 0'95	"
Mitjons	" " 0'50	"
Lliga-cames	" " 0'50	"
Mocadors de butxaca	" " 0'50	"
Corbates Seda	" " 0'95	"
Camises Dormir i Esport ...	" " 4'95	"

Nostres incompatibles Baratures no impedeixen que obsequiem a nostres compradors amb sorprenents Regals segons la compra

Els de fora que vulguin servir-se de nostra casa, escrivint-nos i adjuntant 0'50 pesetes en segells, rebran: Catàleg, Mostres, Figurins i un sistema per prendre la mida així com les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 8 dies

AQUEST NUMERO
HA PASSAT PER LA CENSURA

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

PATENTS I MARQUES
A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
F. BONET.—València, 188

Llibres, els millors
EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

Instal·lacions elèctriques, aigua i gas
RAFEL SALA.—Corts Catalanes, 451.

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

Ceràmica i Rajoles
CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Llaneria i Sederia
CASA PUIG.—Call, 9.

Camiseria.—Boqueria, 36 i 38
RODRIGUEZ & FERRER

Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Art. Fotogràfics i treb. de Laboratori
E. PICAZO.—Jovellanos, 4.

Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

ANTIGUITATS D'ART
Carrer del Call, 28, pral.

Cristalleria i Alumini
CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
A. Hernández.—Rosselló, 199.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑES.—Villarroel, 173 bis

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

Sastreria Econòmica.—P. Padró, 14
Trajos a plassos i al comptat

Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretetes.—Diputació, 222, pral. 1.^a

Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

Rellotgeria PAHISSA. Adob de rel-
lotges. Joies.—Mallorca, 330.-Barc.

PELLETERIA LE RENARD
Corts Catalanes, 614.-Barcelona

Màquines per rentar, secar i planxar
Via Layetana, núm. 54.-Barcelona.

Electricitat i Lamp. MARCELÍ ROVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

FRATERNUS. Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º, 1.ª.-Barna.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
Compra-venda.—Menéndez P. 14

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

EL KRIC. Acc. i nov. per a Auto. a
preus reduïts.—Aragó, 201

Caixes cabals des de 200 ptes. totes
d'acer.-P. Marquilló. Mallorca, 125

SALA PARÉS

Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. enc.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despaitx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

RAMON SUNYER

JOIER

Corts Catalanes, n.º 66
Teléfon 813-S. P. - BARCELONA

**IGNASI FOLCH
I TORRES**

Una dona

Novel·la
contemporània

A TOTES
LES
LIBRERIES

Preu:
3,50 ptes.

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS - AUTOTIPIAS

CALÇATS

**ALFONS
RASPALL**

Es serveix
bé, bo
i a bon preu

Portaferrissa, 13
BARCELONA

LLÀTZER DE TORMES

el clàssic de l'humor
demaneu-lo a totes les llibreries **2 Pessetes**

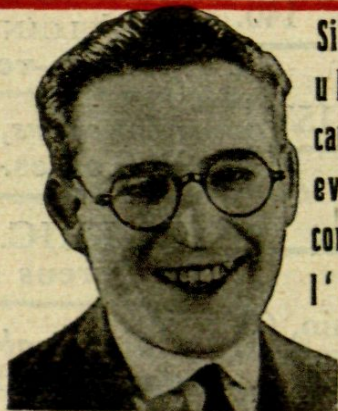
Reirotgeria "El Marino"

EL MILLOR
REILOTGE
SUIS DE PRE-
CISSIÓ. Garan-
tit per 10 anys
i únic que du-
rant els cinc
primers
s'adoba
de franc en tota
mena de espat-
llament.

PER ENCARREGS:
JAUME ROCA,
Ordre, 136,
Sant Andreu.—
JOSEP TO-
RRUELLA,
Pipollés, 73,
St. Martí.
MERCÉ
«Bell Ca-
mena de espat-
llament», Carmel,
50, Les Corts.

CENTRAL I TALLER D'ADOBIS:
Jaume Fonollosa, Canvis Vells, 8.
Bisuteria fina. - BARCELONA

Si els seus
ulls es
cansen pot
evitar-ho
consultant
l'òptic
profes-
sional

J. Ruiz Urrea
Ronda Sant Antoni, 61
No confongui el numero. - Entrada per l'escala.

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra
TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS

Quingles i Escaler

CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)